

N.º 375 Any XXXII

BONA PAU

MONTUÏRI

PREMSA
CORONA

Maig, 1984

- **INQUIETUD** sobre les pensions de jubilació: Antoni Gomila en fa una valoració.
- **761 CORREDORS** participaren en el V Cross popular del primer de maig.
- **UN PARC** infantil s'ha instal·lat en Es Dau.
- **EL LOCAL** per a la Tercera Edat «Ca s'Escolà» ha costat prop de tres milions de pessetes de les quals a la Parròquia n'hi costen 2.644.549.
- **ES CONTEMPLA** aspectes positius i negatius sobre un possible ascens del Montuïri a la 3.ª Divisió.
- **EL DARRER PLE** de l'Ajuntament, degut a les interpel·lacions de l'oposició, resultà bastant mogut.

Montuïri, planter d'esportistes

Montuïri ha estat sempre terra de deportistes i planter per a l'esport base, per als joves i adults que podran aixecar ben alt el pavelló del nostre poble, terra que els haurà format com a atletes valents.

Durant aquest mes, tot un grapat de coincidències ens donen oportunitat per a tractar de bell nou aquest aspecte.

Vetaquí els casos a què feim referència:

— Els integrants del primer equip local de futbol han aconseguit dur el «Montuïri» fins a la fase d'ascens a categoria nacional.

— Un bon floret d'atletes ha participat a proves regionals, obtenint premis que corroboren la seva forma física, el seu esforç i vàlua.

— L'equip infantil de futbol sala federat s'ha proclamat campió de Balears.

— Diferents equips escolars, campions de la comarca, i sis classificats per a les finals de Mallorca.

— Tot el poble s'ha llançat a presenciar i encoratjar els qui duen camí de ser bons representants de la nostra vila en les respectives especialitats de l'atletisme.

— Cada dia són més nombroses les manifestacions organitzades aquí: torneigs, proves esportives, que ja es donaren al llarg de l'hivern passat i de les que hem informat oportunament.

— Amb motiu de la Diada del Puig i del Primer de Maig, hem tornat fruit amb vertader delit d'una vitalitat desbordant.

Els nostres molins bé es mereixen esser conservats i restaurats. Al manco els responsables de l'urbanisme haurien de posar remei a tot atemptat i no deixar que s'esbuquin ni que s'hi posin afegitons de mal gust. Aquest, de Can Nofre, encara es pot veure en bon estat.

Era emocionant veure tants i tants de montuïrers que amb les seves veus i crits semblava que donaven alè als qui hi participaven. Era el passat Primer de Maig, en Es Dau, on centenars de persones del poble, des d'abans de les nou fins a les dues, no es cansaven d'intervenir d'alguna manera a les nombroses proves que, per a totes les edats i per a ambdós sexes, s'havien organitzat.

Esperem que a la darrerria d'aquest segle sorgesquin esportistes montuïrers, com aquell que a principis ja jugava amb l'«Alfons XIII» (avui Real Mallorca), altres que, a mitjan segle, foren ciclistes de talla nacional, i tants i tants que han deixat en bon lloc el nom del nostre poble. I això serà possible gràcies a la tasca que, des de fa uns anys s'ha empresa, i que continua de cada vegada amb més vigor.

O. Arbona

Entorn a la cultura popular

És necessari que conecti amb la vida del poble

Un dels factors que defineixen més clarament la identitat nacional d'un poble és la cultura que aquest poble ha anat creant —i continua creant— al llarg de la seva història.

La recuperació de la nostra consciència com a poble, amb una personalitat pròpia, depèn en bona part del coneixement i la recuperació del nostre patrimoni cultural.

El nostre poble, sotmès i arrenclerat des de fa molts anys, pateix la despersonalització i l'alienació pròpies dels països colonitzats.

Aquesta colonització, orquestrada des de les multinacionals i els grans mitjans de comunicació —destil·ladores d'una subcultura alienadora—, és la culpable de la implantació de modes estranyes i estandaritzades.

En aquest context, la cultura popular es troba en una situació força delicada, en tant que és manipulada, diluïda i controlada les ànsies vitals del poble fins a subjugar el seu vertader esperit.

Hem d'evitar, d'altra banda, la momificació de la cultura popular, la seva reducció a peça de museu. Tal cosa significaria signar la seva sentència de mort. No es pot admetre l'actitud segons la qual la cultura popular hauria tingut un moment en què aconseguí la màxima puresa i a la qual haguéssim de restar fidels per sempre més.

És necessari que la cultura popular connecti amb la vida del poble i que estigui oberta a tota creativitat. Sols així esdevé una realitat viva, acostada a les noves generacions.

Cal, doncs, tenir un concepte essencialment dinàmic i no estàtic de la cultura popular.

Ahora hem de tenir present que la cultura popular no és més que una part de la cultura. Seria suïcida per a la bona salut cultural d'un poble fer-la passar per tota la cultura, entesa aquesta en un sentit ampli, no restrictiu.

Als països colonitzats, sotmesos baix el poder d'una cultura oficial, es promou la cultura popular (folklore) i es deixa de banda la resta de la cultura, volent fer creure que aquella és tota la cultura, quan en realitat només en representa un aspecte fins i tot marginal.

El terme «popular», per una part, és un problema semàntic, però per altra és també una qüestió de contingut ideològic.

Resulta molt difícil donar una definició d'aquest terme ja que se'ns presenta avui amb tal diversitat d'expressions que no és possible treure'n una, mínimament precisa. Algunes són: «Moviment popular», «biblio-

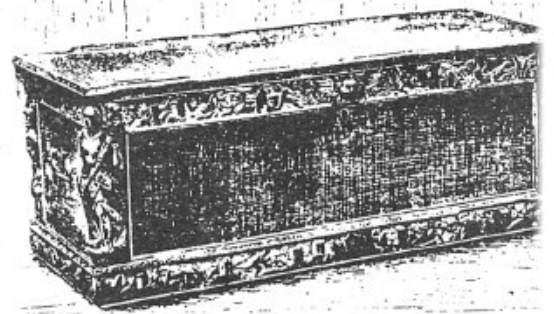
teca popular», «teatre popular», «premsa popular»... I ara més que mai es parla sovint de «cultura popular»; dins d'aquesta hauríem d'incloure les festes populars.

Desgraciadament no podem recórrer a consideracions tals com que «la cultura popular és la cultura del poble» i que «les festes populars són les festes del poble». Aquí, doncs, tractam altres conceptes molt manipulats i amb molts significats.

Malgrat tot la cultura:

«Encara que tenguí caràcter de massa, no és uniforme ni es desenvolupa de manera igual en tots els sectors, horitzontals o verticals de la societat. La cultura és la síntesi dinàmica, en el pla de la consciència individual i col·lectiva de la realitat històrica, material i espiritual, d'una societat o d'un grup humà, síntesi que comprèn tant les relacions entre els homes i entre les categories socials. Les manifestacions culturals són les diferents formes que expressen aquestes síntesis, individualment i col·lectiva, en cada etapa de l'evolució de la societat o grup humà en qüestió». (1)

Una vegada feta aquesta anàlisi, arribam a la conclusió que la cultura és el conjunt o acumulació dels coneixements d'una societat; recull de sentiments, creativitats, costums i característiques dels homes a una societat.

La que veim és una caixa de luxe.

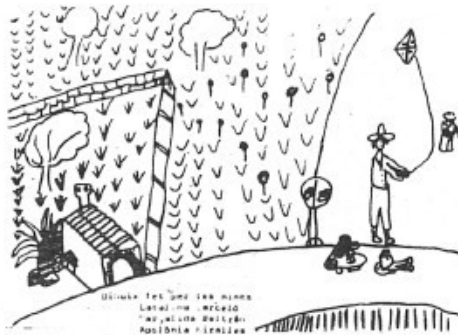
D'aquesta manera, cada poble, el nostre poble, té unes característiques i tipus de viure, uns costums, una llengua, unes cançons, uns balls (Cossiers), unes llegendes... i això és el que dona forma a la cultura d'un poble i al mateix temps el fa diferent d'altres. Per tant hem de potenciar aquests trets diferenciadors i que ens fan sentir poble; potenciació que passa per la normalització de la nostra cultura popular dins de la normalització de la nostra pròpia cultura en general.

GABRIEL MIRALLES PIZÀ

(1) A. Cabral, 1973: 16. «Les festes populars a Catalunya com a manifestació de la identitat catalana».

Club d'Esplai

En Toni Roig diu com es fa un «estel»

Es Club d'Esplai vàrem fer estels, i ara feim una entrevista a En Toni Roig, que ens va ajudar a fer-los.

—Quines coses necessiten per a fer un «estel»?

—Canyes, fill de porc, paper de ceba, voluntat i imaginació.

—Com es fa un estel?

—Primerament, s'escolleixen les canyes més dretes i fortes. Després, es ta-

llen amb un guinavet. Fet això, s'agafen les mides i es comença a ajuntar les canyes amb fil. I llavors, s'aferra el paper de ceba amb pegament o amb cola de fuster. En haver-lo adornat amb figures de gust, es prenen les mides de les canyes superiors, i es ferma amb un nus fort. Ja en el camp de vol, es pren la direcció del vent. I esperem que l'estel voli.

—Per què volen els estels?

—Tot estel vola segons els fils fermats, i la forma aerodinàmica dels estels.

—Els que féreu en el Club d'Esplai, volaren?

—No. Degut al poc vent, i a les canyes podrides.

Un altre dia farem una altra prova. Mem si ens va millor.

M.ª FRANCISCA GOMILA
ROSA M.ª GOMILA

TERCERA EDAT

Despeses per al seu local

Compres i inversions fetes a «Ca S'Escolà» per la Parròquia

Televisor Philips K 30	97.970 Pts.
Mobles: 6 taules, 24 cadires, 4 butaques, 6 tabulets	101.503 Pts.
Rajoles de grès, M. Soler (MACOEX)	102.107 Pts.
Tres llanternes de vidre, llums interior (Campanet)	6.750 Pts.
Rajoles i senefes artesanía (Sa Ceràmica)	14.575 Pts.
Constructor (mà d'obra i materials) J. A. Ramonell i Gabriel Mayol	1.561.738 Pts.
Lampista (B. Ribas)	97.916 Pts.
Electricista F. Barceló (instal·lació exterior)	42.540 Pts.
Ferrer R. Miralles	65.139 Pts.
Compres a drogueries, i material neteja	4.400 Pts.
Electricista Gabriel Ferrer (instal·lació interior)	85.648 Pts.
Fuster Antoni Arbona	441.863 Pts.
Quadres i rajoles (dins vases) i mirall (J. Sampol)	12.200 Pts.
Tres coixins d'espuma i roba de llengües	9.900 Pts.
TOTAL	2.644.549 Pts.

Una vegada acabada la competició de 1.ª Preferent, hem volgut demanar les opinions de quatre persones que han estat en contacte amb el futbol, d'una forma interessada, i alguns amb certes responsabilitats.

NOTES

L'empresa constructora J. A. Ramonell - G. Mayol ens comunica que ens ha descomptat de les factures l'import d'ITE (65.689 Pts.) i una altra quantitat que, sumada, suposa un obsequi total de 233.847 Pts.

L'Ajuntament de Montuiri va pagar una farola exterior, per valor de 26.000 Pts. endemés de la presa de corrent a l'enllumenat públic.

L'electricista Gabriel Ferrer obsequia material elèctric per valor de 10.610 Pts.

L'empresa d'assegurances Antoni Gomila: 10.000 Pts.

La lampareta del lavabo és obsequi de madó Margalida «Bella».

Dos quadres de Na Jerònia Sampol.

Els capçals del televisor, d'En Rafel

Mayol «Bello».

Els talonaris per a la rifa, de Josep Mayol «Cilis» MAVI.

Feina de fusteria, obsequiada per Joan Portell.

Feina de pintar i objectes de decoració, de Miquel Morell «Espardenyeret».

De la rifa del mè i de la porcella, s'han tret 77.000 Ptes. netes.

S'ha d'agrair a tots els grups de dones que tant ajudaren a la neteja i a preparar les coques i cocarrois pel refresc de la inauguració.

A la Banda de Música i a la Coral Parroquial, que ajudaren a donar brillantor a l'acte. I a tots els qui han animat i han fet possible aquesta obra. Gràcies.

La Comissió Econòmica

A S'HA DIT QUE...

...en el pròxim Ple de l'Ajuntament hi haurà d'haver un «egiptòleg», que vol dir un entès en qüestions d'Egipte, ja que varen sortir a relluir assumptes de Faraons. Qualque «concejal» no va entendre molt bé si la cosa anava de «faraons» o de «faraones»...

...es veu que, perquè s'arregli allò d'Es Dau (els vestuaris s'entén), s'haurà de pegar qualque estirada d'orelles als «lentorros» autonòmics.

...cada olleta té sa seva cobertura, i es Club del Montuiri ara ha posat cobertores «verdes» a qualque olleta d'es poble.

...hi ha dues persones interessades en formar una nova Directiva del Club de Futbol del Montuiri. Ara va de bo!

...no tot ha estat Cross, aquest primer de maig d'enguany. També hi ha hagut torrades de campionat devers es camp de futbol i trobades de balladors amb focos especials. Alerta a no fondre es ploms...

...sa darrera «conya» des poble ha estat descobrir dos corresponsals del diari «El Dia». Pot ser que això fos s'única cosa que es tragués en clar des darrer «BUI» que hi va haver a s'Ajuntament.

...s'Ajuntament adquirirà una màquina fotogràfica per a denunciar ses obres il·legals, a fi de poder recaptar es doblers pressupostats en qualitat de llicències d'obres. Es veu que prosperam!

...es Consell Insular ha abocat pessetes per a diferents entitats montuïeres però... ja fa tres mesos que les Majorettes en demanaren per ses seves activitats i... encara esperen resposta.

Sa veu des carrer

25 anys enrera

Maig 1959

Mentrestant En Pere Pieres tanca la taverna, a BONA PAU apareix una glosa que comença així:

A la plaça de la vila
hi ha un acontejament
diuen que En Pere Pieres
prefereix no tenir gent
en el cafè que servia
a tota hora i ben atent.

Antoni Gomila exposa certes preocupacions

Inquietud sobre les pensions de jubilació

N'Antoni Gomila Jaume, Agent d'Assegurances Col·legiat, exerceix aquesta professió des de l'any 1968, està especialitzat en Segurs de Vida, Jubilació, Caució, endemés de posseir diversos títols i diplomes de gestió empresarial i cooperativisme. Hem tingut una conversa amb ell pe a fer-li unes preguntes.

—Com és que estan de moda actualment els FONDOS DE PENSIONS?

—Els Fondos de Penions estan homologats a Europa des de fa molts d'anys, per la qual cosa funcionen en un sistema mixte de jubilació, o sigui estatal i privat; essent aquest un sistema bastant experimentat, i que en aquests moments està donant resultats. A Espanya, es va implantar el sistema de Seguretat Social i es deixaren els Fondos de Pensions per a una altra ocasió. Ara totes les dades que apareixen sobre jubilació apunten cap a una urgent implantació d'aquests Fondos, per a poder gaudir d'una bona jubilació en el futur.

- Els fondos de pensions poden millorar la futura jubilació.
- La pensió de jubilació, a més d'estabilitzar-se té tendència a reduir-se.
- Hi ha rumors de canvi respecte a les pensions.

—Com està la Seguretat Social?

—El pressupost de la Seguretat Social per a 1984 és de 1,8 bilions de pessetes només per a l'apartat de pensions, cosa que representa el 58 % del total de les despeses d'aquesta institució, i a més es calcula que el nombre de pensionistes augmentarà aquest any en unes 200 mil persones. El dispendi global de la Seguretat Social representa ja el 15 % del Producte Industrial Brut, havent-se triplicat aquests darrers 15 anys. Degut a que l'augment de l'atur («paro») redueix la gent que cotitza i els deutes que s'hauran contret pel tancament de les empreses privades i estatals, les garanties de cobertura no poden ser massa conhortats pel futur de les jubilacions.

Tornant al que deieu abans, què és un Fondo de Pensions?

—El Fondo de Pensions, d'una manera molt resumida, consisteix en pagar una quantitat mensual segons les possibilitats econòmiques de cada un, i aquesta va destinada a un Fons d'Inversió específic, i d'aquesta forma es va in-

crementant amb els beneficis que genera aquest mateix fons. En arribar l'edat de la jubilació, amb les quotes pagades més els beneficis obtinguts, es constitueix una renda vitalícia, o sigui una quantitat que cobrarà mensualment fins a la pròpia defunció la persona interessada. Això seria, sense entrar en massa detalls tècnics, l'anomenat Fondo de Pensions.

—Per què creus que hi ha aquesta inquietud respecte a la jubilació?

—És un problema que ja el tenim aquí, i que depèn de diversos factors: el primer, ben agradós per cert, és l'augment de la mitja d'edat de vida. Això és, haurem passat d'una mitja de vida de 47 anys a l'any 1950 a una mitja de 70 anys, els anys 2025. Un altre factor, relacionat amb aquest és la forta baixada de l'índex de natalitat en els països industrialitzats: segons l'ONU, ja actualment, una de cada set persones té més de 60 anys. I l'any 2020, en els països industrialitzats, hi haurà uns 270 milions de

persones majors de 65 anys. Així es veu que les càrregues de prestacions de jubilació seran molt elevades, fent necessari un sistema d'estalvi personal per a cobrir aquesta necessitat.

—Amb tot el que has exposat, com es presenta el futur, segons el teu criteri?

—Segons sembla seguirà una cobertura obligatòria mínima, a través de la Seguretat Social que cobresqui les necessitats primàries de subsistència per als jubilats, cosa que existeix a la majoria de països industrialitzats.

—Com es podria augmentar la pensió que ens donarà la Seguretat Social?

—Quedant reduïdes les pensions provinents de la Seguretat Social, els qui vulguin rebre uns ingressos més elevats en deixar el treball assalariat, tindrà el que hagi estalviat, canalitzant-lo a través dels Fondos de Pensions de què he tractat abans. El projecte de Llei Reguladora d'aquests Fons està a punt d'entrar a les Corts per a la seva discussió i

posterior aprovació. Amb aquesta Llei quedarà establert un marc legal per a operar amb els Fondos esmentats, adaptats a les possibilitats de cada persona, assegurant-li així el gust d'una vellesa sense estretors econòmiques, i a les que té bé dret després de tota una vida de treball.

—Podries dir-nos, finalment, com veus tu les perspectives a l'actualitat?

Sí: Les perspectives actuals són d'un canvi en el sistema de jubilacions i la seva reducció, la qual cosa crea a poc a poc una inquietud tant entre els qui ja s'han jubilat com els qui estan pròxims a arribar-hi.

B. T. i O. A.

PRÒXIMAMENT

L'ORQUESTRA SIMFÒNICA, A L'ESGLÉSIA PARROQUIAL

Pel dissabte 12 de maig, s'espera un important esdeveniment musical al nostre poble, amb l'actuació extraordinària de l'Orquestra Ciutat de Palma, que gaudeix d'un prestigi i compta amb uns 75 músics. Serà a les 6 de la tarda, en el marc de la nostra església parroquial. Ha procurat aquesta vetlada N'Honorat Moll, ajudat d'En Rafel Nadal. Val la pena que els montuirers aprofitem aquesta oportunitat única.

LLIBRE DE JOAN MIRALLES

El diumenge dia 20 de maig, a les 12'30, a l'Ajuntament, el Catedràtic de Barcelona Antoni M.ª Badia Margarit farà la presentació del llibre de Cort Reial Mallorquina del segle XIV, del nostre col·laborador Joan Miralles, el qual tracta de les causes criminals a Montuiri.

PARC INFANTIL EN «ES DAU»

Amb quin gran goig i quina joia han festejat el parc infantil que s'ha instal·lat en «Es Dau» els nins i nines de la vila!

Just el dia primer de vacances, els picapedrers col·locaven al costat de la pista poliesportiva uns gronxadors, paral·leles, «tobogan»... que havia adquirit l'Ajuntament mercè a una subvenció de Sa Caixa d'Estalvis «Sa Nostra». Ja vos podeu imaginar l'enrevoltats que estaven els picapedrers d'al·lotim. Els municipals hagueren de fer torn de vigilància perquè les peces romanguessin fortes el primer dia.

Ah! No hi pensàvem. S'han posat uns bancs per a les mamàs.

UNES VACANCES «A TOPE»

Més de tres al·lots s'hi hauran passat tot el dia devers «Es Dau». Entre «columpios» i esport quotidià. Sí, han estat uns dies de Pasqua en què els nostres petits han pogut «disfrutar» jugant en el parc, practicant l'esport preferit, relacionant-se amb companys de la mateixa edat d'altres pobles, berenant junts i bevent un refresc amb què els convidava el Patronat d'Esports i preparaven les mares.

Una quarantena de partits hauran fet els petits i altres quinze els majors, a més de les partides individuals de tennis, escacs i ping-pong. Han vingut nins i nines d'Algaida, Peguera, Campos, Porreres, Cas Concos, Lluçmajor, Palma i Petra.

En l'aspecte religiós, la nombrosa assistència i serietat han honrat els actes de la Setmana Santa: Ordre, composura i silenci a les processons i participació a les moltes celebracions.

El romiatge al Puig va congregar un elevat nombre de persones que hi anaren així com pertoca: a peu! L'alegria, el sermó d'En Rafel Horrach, la Salve a la Mare de Déu, les xerrades, els remolins de gent, les torroneres, els «capritxos» dels al·lots per comprar..., s'envitricollaren en una jornada que va començar amb música i també hi acabà. Dues rotlades de boleros clogueren, al compàs de la Banda, una Diada que estimam els montuïrers i que els canvis del temps no ens han de deixar perdre.

QUIN TRUIET AMB SOS COTXES!

Bon trui hi va haver armat el Dilluns de Pasqua amb les carreres de cotxes. En participaren trenta-dos. Més d'una vintena eren de la vila. El matí dues pro-

ves de regularitat i l'horabaixa una espectacular «Gymkama» en «Es Revolt». Els tres primers classificats reberen, a més dels trofeus i medalles, unes simbòliques corones de llozer: Llorenç Mayol-Coloma Garau (99,8 punts), Rafel Mayol-Rafel Massanet (103,1 punts) i Toni Rei-Tomeu Saldadet (103,7 punts).

En Llorenç Mayol («municipal») també va guanyar la gymkama de l'horabaixa. »Exit d'organització del Patronat Municipal d'Esports i valuosa la col·laboració d'entitats i cases comercials.

L'AJUNTAMENT INFORMA

El Consistori ha repartit per totes les cases del poble un butlletí en el qual informen les diferents comissions municipals: «Govern, Sanitat, Serveis Socials, i Circulació», «Hisenda», «Urbanisme», «Cultura», «Esports», «Serveis» i «Pagesia».

OBRES A L'ESCOLA

Continuen les obres a l'escola. S'han canviat, a més del que hi havia presupostat, una quarantena de bigues i es terracarà i donarà una capa de fi a les parets dels passadissos.

CAMPIONS DE FUTBITO

Els jugadors de futbito de quart i quint, entrenats p'En Joan «Matxo», han fet campions comarcals escolars. Els altres dos equips que arribaren a les eliminatòries foren el Campos i Ses Salines. Els dos partits es decidiren per penaltys, i se celebraren a Campos.

NOU BAR, A S'HOR D'ES PONT

Un nou bar s'ha inaugurat, el passat 19 d'abril, a la vila: «S'Hort d'Es Revolt». Està situat a s'hort de can Joan Serra, davant el camp de futbol. El té llogat En Pep de Porreres, que estava

abans a S'Hostal. Que hi hagi molta clientela!

HORARI DEL CLUB DE TERCERA EDAT

Per acord de la Gestora de l'Associació de la Tercera Edat de Montuïri, s'ha organitzat un torn per a atendre el Club «Ca S'Escolà», els dijous, dissabtes i diumenges, de les 4 de l'horabaixa fins a les 9 del vespre. Per ara, ja hi havia bastants de socis que s'havien apuntat amb les seves quotes, i s'espera que la cosa vagi en augment.

EXCURSIÓ A FORMENTOR

Seguint les excursions ja iniciades i dutes a terme amb tant d'èxit, feim comptes anar a Alcúdia, Pollença, Port de Pollença i península de Formentor, el diumenge 3 de juny. Es poden recollir els tiquets als llocs acostumats, fins dia 31 de maig.

V CROSS POPULAR 761 PARTICIPANTS

Des d'Andratx fins a Pollença passant per tots els pobles de Mallorca vengueren a córrer l'1 de maig a Montuïri. Moltes notes simpàtiques. Els menudons de preescolar, les «guapes» mamàs i fadrines, els jugadors juvenils fent 10 kilòmetres i els 4.000 metres, la forta participació de petits montuïrers i més de cinc-cents de fora poble, els millors corredors a cada categoria, els nombrosos premis que arribaren a tots els montuïrers i fins a 20 de la general, les col·laboracions econòmiques d'una vuitantena de cases comercials i entitats, tot el poble que s'ha volcat ajudant i presenciant les proves organitzades molt bé —com cada any— per l'Associació de Pares...

Encara que no esmentam els primers classificats de cada una de les quinze categories, sí cal anomenar el primer lloc de la general de Joan Barceló a veterans i del seu fill Esteve a Mini Masculi.

TROBADA DE BALLS MALLORQUINS

Dins el programa d'actes del Primer de Maig, a les set del vespre a la plaça ballaren jotes, parados i boleros, les agrupacions de Montuïri i d'un bon grup de pobles de Mallorca. Fou una trobada que molt bé es podria institucionalitzar a Montuïri a la data de l'1 de Maig: El matí carreres a peu i el vespre boleros a la plaça.

G. Gomila

L'entrenador, el president, un jugador i un soci, opinen sobre el present i futur del Montuïri

LLORENÇ AMENGUAL, ENTRENADOR

—*Què t'ha paregut la campanya que ha fet el Club Esportiu Montuïri enguany?*

—Ha estat una campanya difícil. Sí, jo diria que molt difícil, no pels rivals en sí, sinó per la quantitat de problemes interns que hi ha hagut a dins l'equip. Aquests problemes poc a poc s'han anat solventant i crec que els resultats estan a la vista. La campanya no ha estat brillant però efectiva, i puc dir que els jugadors, en termes generals, han fet l'humanament possible per superar-se i al mateix temps superar les adversitats que venien partit a partit. La lliga és molt llarga i s'han hagut de torear tota classe de bous. També vull dir que la afició s'ha anat identificant poc a poc amb l'equip, cosa aquesta molt important.

—*Quines aspiracions té el Montuïri a la «lliguilla» d'ascens a 3.ª Divisió?*

—Crec que té les màximes; encara que en un torneig tan curt influeixen molts de factors, entre ells la sort, els rivals que ens toquin en el sorteig, calendari, àrbits... De totes maneres crec que com a mínim ha de ser una experiència per a tots: directiva, jugadors, afició i entrenador. Tots els partits són una final i aquí és on es veuen els equips que estan preparats físicament i psicològicament per treure els partits endavant. El club esportiu Montuïri és «nou en aquesta plaça» però confii fer un paper digne i donar el màxim de guerra als rivals que siguin.

—*És convenient que el Montuïri pugi a 3.ª Divisió?*

—Per a algunes coses, sí i per a altres, no; m'explicaré. Pel Montuïri, com a entitat, crec que sí perquè agafa una categoria superior; pel balanç, pressupost, millora de les taquilles i no hem d'oblidar que a Tercera Divisió figuren els equips més taquillers de Balears, exceptuant el Mallorca i el Poblenç. Crec, en canvi, que seria negatiu, perquè dels jugadors que hi ha i dels juvenils que empenyen de darrera, solament se podria aprofitar una petita part, el que suposaria tancar les portes a tots aquests jugadors i fitxar-ne al seu lloc a costos bastant elevats i córrer el risc d'equivocacions, que, si les coses anassin malament, durien a embargar el Club per varis anys, amb el corresponent desànim, pèrdua de categoria, deutes, bregues...

—*S'han fet comentaris de que juguen molts d'externs. Què trobes sobre aquest tema?*

—Damunt aquest tema tenc les idees ben clares: juguen els jugadors que jo consider més convenients, estan en millor forma i que millor poden contrarrestar el contrari de torn, sense cap distinció de si són de Montuïri o no; sé que això és un poc fort però, en aquest aspecte i damunt el camp, per mi tots són iguals, i no admet tan sols discussió el tema «Montuïrers» i «Externs»; entre altres coses perquè crec que alguns externs que tenim amb el que se'ls paga, guanyarien més doblers si estassin a ca seva.

—*Quina pot ser la causa que s'hagin fet tants pocs socis enguany i que la afició hagi decaïgut?*

—Amb el tema dels socis no hi entr ni hi surt, crec de totes maneres que la gent —com per tot— necessita empenyer un poc per participar a un determinat col·lectiu; crec que també va influir el fet que el Mallorca pujés a 1.ª Divisió. En quant a la segona part de la pregunta, he de dir que no hi estic d'acord, el que passa és que com ja he dit, en un principi enguany ha estat una temporada amb moltíssimes dificultats i que

exceptuant les persones que estaven més aprop de l'equip, l'altra gran majoria no se'n donaven compte de la meitat de l'assumpte, cosa ben normal; només veien que l'equip no funcionava i els sobrava raó, d'aquí venia un desànim general que pesava damunt les espatlles del col·lectiu C.D. Montuïri. Crec que a un cert moment les coses es començaren a adreçar i s'ha arribat a un final de lliga, si no brillant, sí bastant acceptable, que ens ha duit a disputar aquesta «lliguilla» que afrontarem, esper, amb molta deportivitat.

Entrevista a Miquel Miralles, President; a Joan Verger, jugador local, i a Bartomeu Rigo, aficionat i soci del club

—*Què t'ha paregut sa campanya que ha fet el C.D. Montuïri aquest any?*

M.M.—Ha estat bona. S'han complit els objectius.

J.V.—Es pot considerar bona, ja que s'ha aconseguit lo que es pretenia i és anar a la lliguilla d'ascens.

T.R.—Ha estat bastant bona, malgrat uns moments crítics que en el seu moment se superaren. S'entrenador ha sabut mantenir s'equip a un bon nivell.

—*Quin paper creus que farà dins sa lligueta d'ascens a 3.ª Divisió?*

M.M.—Hi ha probabilitat de pujar, però depèn dels clubs que ens toquin.

J.V.—És una competició molt distinta de sa lliga, ja que un mal partit pot donar fi a ses aspiracions, encara que hi hagi un bon equip i moltes il·lusions, però també s'ha de comptar amb els altres equips.

T.R.—Depèn dels contrincants, de si

sa directiva vol seguir, l'any que ve i també del moment de forma d'En Jaume Prohens, i si hi hagués En Roldán ses aspiracions serien màximes.

—*Trobes que és convenient pujar a 3.ª Divisió?*

M.M.—Si tota sa directiva vol fer feina és convenient pujar i provar un any no costa res. Maldament jo no continuï, esper que n'hi hagi d'altres que segueixin endavant.

J.V.—Per estar a 3.ª Divisió s'ha de comptar amb una base sòlida ja que és una categoria més sèria i amb unes bones condicions econòmiques. Si convé o no, ho han de contestar els dirigents.

T.R.—Seria una experiència molt interessant per veure ses necessitats econòmiques tenint en compte que el Mallorca davalla.

(Passa a la pàg. següent)

(Ve de la 6.ª pàg.)

—S'han fet comentaris de què juguen molts de jugadors d'altres pobles. Què opines damunt aquest tema?

M.M.—Per anar davant, no hi ha els jugadors suficients. En aquests moments és necessari que n'hi hagi bastants, però a lo millor dins un parell d'anys n'hi haurà abastament.

J.V.—Aquest tema és bastant delicat, per tant contestaré com un aficionat i no com un jugador. S'alegria més gran que podria tenir és veure el Montuïri anant entre els primers amb jugadors locals. S'ha descuidat sa cantera i s'ha tengut poca paciència amb qualche jugador de Montuïri, mentre que hi ha jugadors de fora que són igual de bons que molts de montuïrers.

T.R.—Sobren alguns jugadors, però un equip format per montuïrers no pot esser. De Montuïri els qui han obeït han estat sempre titulars. Som partidari d'aprofitar al màxim els montuïrers.

—Quina pot esser la causa de què s'hagin fet tan pocs socis i que s'afició hagi decaigut?

M.M.—Degut a què el Mallorca juga a 1.ª divisió. No s'ha fet molta feina cercant nous socis.

J.V.—Apart del Mallorca, aquest és un mal vell, ja que sempre hi ha hagut els mateixos socis, tant si l'equip va bé com si va malament, i sempre ha estat un poc freda.

T.R.—El Mallorca ha estat la causa, ja que han fet molts de socis.

JUVENILS

Montuïri, 5 - Alqueria, 1
Margaritenc, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 4 - St. Jaume, 2
Cardassar, 2 - Montuïri, 1

L'INFANTIL DE FUTBITO, CAMPIÓ DE BALEARS:

En Tomeu Ferrer, entrenador, parla de les dificultats trobades

—Quin ha estat el teu paper dins el futbito de Montuïri?

—He estat l'entrenador dels infantils, del Club esportiu Montuïri.

—A quin lloc heu quedat classificats?

—Hem fet campions dels infantils de Balears.

1ª Regional Preferent

RESULTATS

Pollença, 0 - Montuïri, 0
Montuïri, 3 - Cardassar, 1
Alaró, 5 - Montuïri, 2
Montuïri, 3 - Bunyola, 0

La classificació final és la següent:

Alaró	34	21	7	6	68	30	49
Andraitx	34	18	10	6	52	33	46
Cade	34	17	8	9	72	50	42
Montuïri	34	15	10	9	53	42	40
Escolar	34	13	12	9	44	34	38
Rtv. La Victoria	34	14	10	10	49	50	38
Esporles	34	13	10	11	64	53	36
Cultural	34	12	12	10	44	45	36
Arenal	34	12	8	14	48	45	32
Llosetense	34	10	12	12	40	41	32
Pollença	34	10	12	12	44	46	32
Campos	34	10	11	13	43	48	31
Espanya	34	9	12	13	36	38	30
Cardassar	34	10	10	14	44	51	30
Can Picafort	34	7	15	12	37	47	29
Petra	34	11	6	17	37	61	28
J.Bunyola	34	7	10	17	52	76	24
Ròtlet	34	7	5	22	39	78	19

—Quines ajudes has rebut, tant de part d'alguna entitat, com per part dels pares?

—L'única ajuda que he tengut ha estat de part de les instal·lacions CIFRE i d'En Biel «Canet». Els pares no han col·laborat gens.

—Penses continuar amb aquesta tasca?

—No. Dificilment es pot continuar una tasca sense ajuda dels pares, ni de les entitats esportives de Montuïri.

—Vols afegir qualche cosa?

—Sí, voldria aprofitar des de la BONA PAU, per a cridar l'atenció als al·lots, la directiva i pares; ja que la feina no la pot fer una sola persona sinó que ha de ser una tasca col·lectiva.

Enhorabona Tomeu, per haver fet campions. Nosaltres, des d'aquí, et voldríem animar perquè continuassis amb aquesta feina d'entrenador.

PERE JOAN FIAL
BENET CAMPINS

ELS GRUPS D'ACCIÓ SOCIAL, A MONTUÏRI

El passat 5 de maig, es reuniren a la rectoria de Montuïri els distints grups d'Acció Social de parròquies i barris de Ciutat i Part Forana per a estudiar el tema: «Projecte de Llei de Serveis Socials a les Comunitats Autònomes», que fou exposat per Pilar Malla, Secretària de Càritas de Barcelona, persona que viu molt d'aprop aquesta problemàtica.

CURSET PREMATRIMONIAL

Els dies 14, 15, 16, 21 i 22 de maig tindrèrem el segon curset prematrimonial, organitzat pel nostre Arxiprestat, a l'escola parroquial de Vilafranca. Comencen les reunions a les 9,30 del vespre.

ASSEMBLEA JUVENIL, A LA PORCIÚNCULA

Tots els grups de joves cristians, dels distints moviments i parròquies estan convidats a participar en una ampla *Assemblea de Joves-84*, que tindrà lloc a la Porciúncula el proper diumenge, *13 de maig*. Els temes a tractar seran: 1.— *La pau, una realitat amenaçada*. 2.— *Els joves cristians i els més necessitats de la societat*. La jornada s'obri a les 9 del matí fins a les 6 de l'horabaixa.

PRIMERES COMUNIONS

Les reunions de catequesi pels pares dels al·lots acaben els dimarts 8, 15 i 22 de maig. Llavors, les dates acordades per a fer les Celebracions en grup de la Primera Eucaristia són: el diumenge, *27 de maig*, a les 11,30 i el *17 de juny*, a les 6 de l'horabaixa.

VIGÍLIA DE PENTECOSTA, PER AL NOSTRE SECTOR PASTORAL

Pel dissabte, *9 de juny*, tenim programada una Vetla de Pentecostès, a *Consolació de Sant Joan*. De les *10 a les 12 de la nit*. Està oberta a tots els grups cristians de les parròquies del nostre Arxiprestat o Comarca Pastoral de Petra. El pla serà de Celebració, Revisió del curs i Pregària d'acció de gràcies.

MES DE MAIG: MES DE MARIA

Endemés de les misses dels diumenges al Puig de St. Miquel, cada dia, un quart abans de la missa del vespre tindrèrem la pregària en memòria de la Verge Maria, en el mes de maig, temps Pasqual.

Entrada principal de la Rectoria vista des del portal del jardí. A l'esquerra podem contemplar una sarja del segle XVI, una caixa típica i damunt d'ella una imatge del Nin Jesús de Praga dins un armari artístic amb aires renaixentistes (segle XIX).

DEMOGRAFIA

Naixements

Dia 28 de març.— Joan Martorell Sansó «Terric», fill de Jaume i de Catalina.

Dia 5 d'abril.— Jordi Mayol Amengual, fill de Gabriel i de Maria «Serra».

Defuncions

Dia 11.— Sebastiana Gomila Pocoví, vídua, 90 anys, a. «Rua».

Dia 13.— Catalina Gomila Tous, vídua, 82 anys, a. «Felipa».

Dia 24: Joan Sampol Cerdà, casat, 66 anys, a. «Sampol».

Dia 26.— Jaume Cañellas Cunill, casat, 54 anys, «De sa Mata».

Dia 30.— Pere Joan Gomila Garau, casat, de 83 anys, «Joanot».

PLUVIÒMETRE

Abril

Dia 14	1,5 lts.
Dia 15	8,6 lts.
Dia 30	2,5 lts.
Total	12,6 lts.

Nota: Dia 30 del mes de març plougué 4 lts., per tant el total foren 58,6 lts.

La pregària i la vida

El cristià, home de fe, fonamenta la seva vida en la convicció profunda que Déu l'estima com a Pare, que Déu l'ha salvat per Jesucrist i que l'Esperit duu a terme en ell tot aquest misteri d'amor. Aquesta certesa de l'amor de Déu, la viu amb els altres homes, dins el món, amb totes les implicacions que té el viure la mateixa història dins aquest món que Déu estima i vol salvar.

D'una altra manera, podríem dir que a la base de tot el viure cristià hi ha la fe com a convicció profunda que el duu a un nou estil de vida.

Les actituds humanes, explicitació dinàmica dels valors, motivacions, sentiments i tendències innates de la persona, mai estan suficientment consolidades i, molt manco, impermeabilitzades als valors, motivacions, interpellacions que ens arriben del medi ambient; per tant, una tasca de tota persona, i molt més de tot cristià, serà netejar, fer créixer i consolidar els valors volguts lliurement per la seva opció de creient i, a la vegada, l'educació permanent de les tendències, sentiments i motivacions.

La profundització en els valors i la purificació de les tendències i sentiments només es pot dur a terme dins la pregària, entenent-la com àmbit de la *trobada personal* amb Jesucrist, que ens dona a conèixer el Pare mitjançant l'Esperit; com a *temps de discerniment* i com a *moment de consolidació de la conversió personal*.

La pregària, amb aquestes tres dimensions, és una experiència gratuïta. Mai la pregària es podrà fer per una utilitat. La trobada personal amb algú és sempre gratuïta; molt més si es tracta de la trobada personal amb el Senyor de la nostra vida. La pregària és una qüestió d'amistat; no podem cercar-hi avantatges ni desavantatges; podem cercar-hi, no més, la trobada amb l'Amic.

La triple dimensió de la pregària es dona, sobretot, a la pregària personal i es consolida i confirma a la pregària comunitària, particularment la pregària litúrgica.

Tot el que acabem de dir té valor i sentit per a tota persona que creu en Jesucrist. Molt més per a tot home o dona que vol fer de la seva vida un holocaust a Déu; que desitja, de cor, que el Senyor sigui l'únic Senyor de tota la seva existència.

MARGALIDA MOYA PONS